

«Un debut en la vida» ▶ Libros del Asteroide publica a Espanya la captivadora i original novel·la de la britànica Anita Brookner, una crítica a la classe benestant britànica, a la vulgaritat i a la frustració social

La vida de la reina de la solitud

ANITA
BROOKNER
«Un debut
en la vida»

LIBROS DEL ASTEROIDE
232 PÀGINES

Captivadora i original, portadora d'una profunda crítica social, *Un debut en la vida*, primera novel·la d'Anita Brookner, és la sinopsi perfecta d'un món on l'oci i la vulgaritat de la classe benestant britànica conduiran a la frustració més absoluta.

MATÍAS CROWDER

■ Qualsevol pot ser pare. Per això no hi ha permisos, més que els propis de la natura. Fins i tot els éssers més egocèntrics i egoistes del món poden tenir una filla. Prova d'això és la vida de la doctora Ruth Weiss, protagonista d'*Un debut en la vida*. Els seus pares, Helen i George, una artista de teatre amant del glamur i la fama i un comerciant amb tendència al servilisme, resulten de tan vulgars, sorprenents. Ruth, refugiada en la literatura, creixerà entre ells com un anexe destinat, quan es faci gran, a cuidar-los i viure sota els seus capritxos mundans. Són pares infantils, i en aquesta falta de maduresa, propietaris de l'egoisme propi d'un nen que només sap mirar-se el melic.

Es tracta d'un món prosaic. Un univers anodí, vulgar, enganxat al convencionalisme, amarat en alcohol i

ansiolítics, on l'angoixa farà el seu niu. I on la manca de sentit, més enllà de l'èxit i els diners, acabarà de dinamitar les seves vides.

I aquí el fantàstic d'aquesta novel·la. El joc del vulgar com la diana mateixa que posa en perill els seus personatges i amb la qual el comú de les persones convivim. Perquè l'ociositat en la qual habiten els seus pares els fa presoners, els mateixos personatges ho accepten gairebé com un arrest domiciliari. I el més curiós és que, malgrat que en són conscients, no aconsegueixen unir les forces per canviar la realitat, sinó que s'hi sotmeten. És una ociositat que creix amb el temps. Ben aviat, el simple acte d'escapar uns quants plats resulta tan immens com escalar l'Everest. I és aquell mateix desinterès per tot, el generador d'una ràbia sorda que creix en el profund de la frustració que no troba decorat per ocultar-se.

En George, el pare, manté tan viu el somni d'escapar, com la falta de valor per fer-ho. Tant és així que, segons diu, donaria la vida per deixar de ser l'home ordinari que és i tan sols trobar un plat de menjar calent en arribar a casa.

Anita Brookner.

Helen perd pes estirada al llit, llegint novel·les del cor, explicant una vegada i una altra les gestes del passat. Per a ella tot és una gran i interminable peça de teatre. És en aquell sòrdid panorama on la tristesa de Ruth es torna tan natural com l'aire que respira.

Per què no sortir de casa, per què no organitzar una excursió? Hi ha una amiga, que viu a la costa, en una cabana, fent banys al mar gelat del Nord.

Cap allà es dirigeixen. L'amiga, com els mateixos Helen i George, es fa gran. Només que ella ho reconeix. Sap que el millor de la vida ha quedat enrere i es prepara per al final dels seus dies. Ella gairebé està preparada. En canvi, als seus visitants, pensa, especialment la senyora Helen, la mort la trobarà per sorpresa.

És a partir d'aquests paràmetres de la vida quotidiana des d'on Brookner construeix, alhora, una audaç crítica social sobre la classe benestant britànica. I on aquell personatge, Ruth Weiss, que troba el seu búnquer en els llibres de Balzac, cobra una mirada lúcida i carregada d'ironia.

Es tracta de la primera novel·la d'Anita Brookner, una de les grans escriptores britàniques de finals de segle XX, en què ja sap desenvolupar i ensenyar un món que, segons els seus crítics, sembla calcats al d'ella: un personatge bolcat en la literatura, sense fills, solitari, víctima de les seves circumstàncies. Proa d'una literatura que explora temes com l'aïllament, la pèrdua emocional o decepcions amoroses. I que l'etiquetaria, des de llavors, com la reina de la solitud.